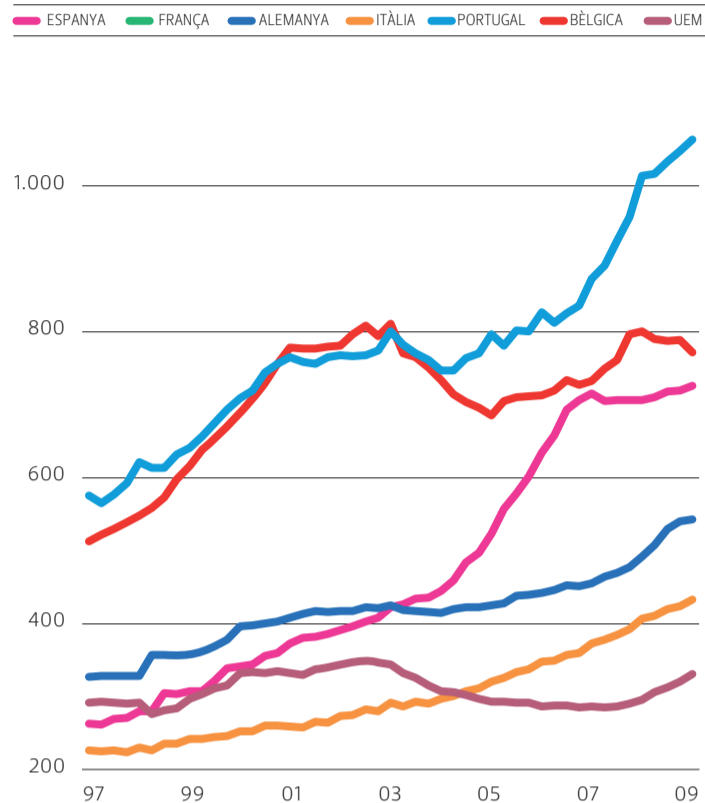

Radiografia del risc

ENDEUTAMENT DE LES SOCIETATS NO FINANCERES A EUROPA

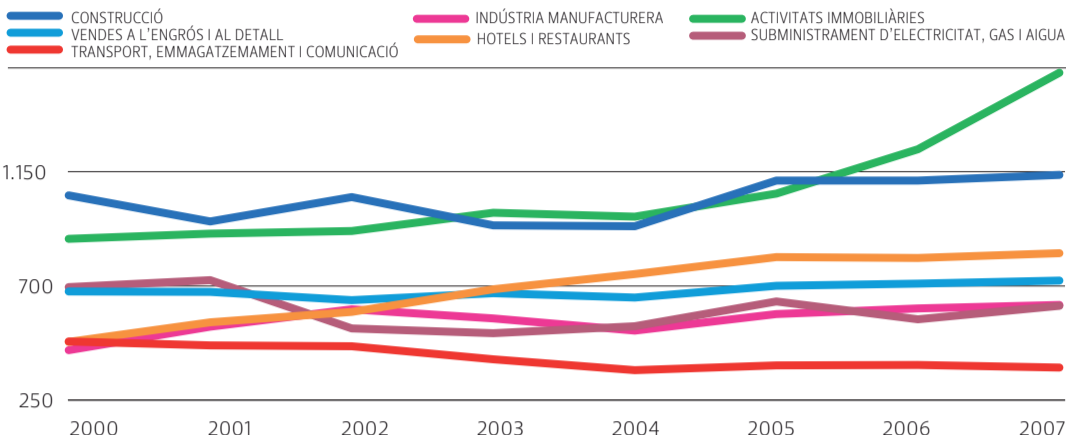
Deute/Excedent brut d'exploració. En percentatge

FONT: EUROSTAT/BANC D'ESPANYA/INFORME ANUAL DE L'EMPRESA CATALANA 2008

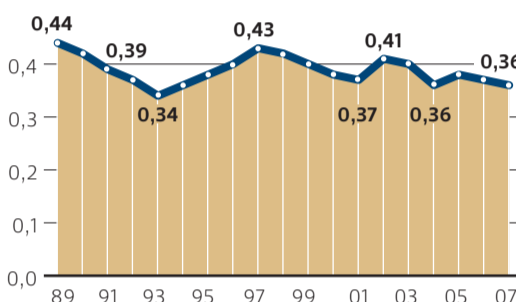
ENDEUTAMENT DE LES SOCIETATS NO FINANCERES A ESPANYA PER SECTORS

Deute/Resultat econòmic brut. En percentatge

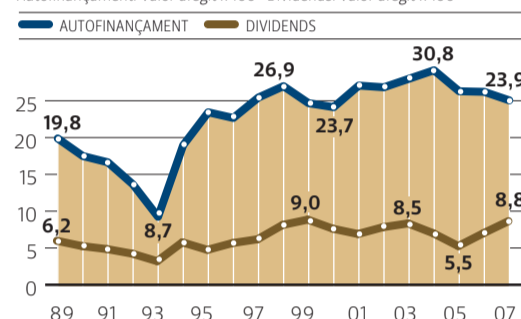
CAPITALITZACIÓ DE L'EMPRESA CATALANA

Fons propis/Passiu. En percentatge

RÀTIOS D'AUTOFINANÇAMENT I DIVIDENDS

Autofinament/Valor afegit x 100 Dividends/Valor afegit x 100

Les empreses aturen el cop i preparen les finances per a la postcrisi

La crisi ha representat la fi d'un model de finançament empresarial basat gairebé en exclusiva en carteres de caixes i bancs domèstics. Les empreses s'obren a les entitats de fora i als inversors privats, però només les que ofereixin rigorositat hi podran accedir

FRANCESC MUÑOZ
BARCELONA

Genebre, un grup empresarial català líder mundial en la fabricació de vàlvules i aixetes, està cercant un banc als Estats Units per renovar la seva cartera creditícia. La situació viscuda el 2008, d'escanyament del crèdit, que encara persisteix, ha fet veure al seu director general, Miquel París, que el model de finançament que havien tingut fins aquell moment està «exhaurit» i que cal replantejar-se'l. Fins a l'agost d'aquell any, les necessitats financeres de l'empresa -bàsicament crèdit per a l'exportació

(Genebre té presència comercial en 80 països) i líquid per al circulant - les cobria un *pool* format per dotze bancs i caixes espanyols. Algunes entitats han estat intervingudes i altres estan en procés de fusió o comprades. París creu que entestar-se a mantenir aquest esquema és limitar-se i que el que toca ara és cercar finançament en altres parts: inversors privats (*family offices*, societats de capital de risc o socis financers independents) i bancs a l'estranger.

Josep Badia, president d'ASSET, l'associació espanyola que integra als directores financers i tesorers d'empresa, assegura

que «de diner, n'hi ha, però ha fugit del sistema financer tradicionalis'ha concentrat en menys mans. Saber-lo trobar exigeix una nova mentalitat».

Per què Genebre ha posat el l'atenció en els EUA? «Perquè a la banca privada nord-americana hi ha diner disponible per a empreses ben gestionades, en una situació sanejada i amb pla de negoci per a tres anys», respon el màxim executiu del grup.

Aquest procés s'està seguint amb atenció a AMEC, l'Associació Multisectorial d'Empreses, que agrupa molts dels fabricants de béns d'equipament de casa nostra. Per aquest col·lectiu, el

finançament és clau i no només per al funcionament propi, sinó per a la seva competitivitat, ja que el finançament de la maquinària s'aporta com un valor afegit a la venda. Per tant, la crisi els va afectar doblement perquè les entitats creditícies no sols van posar en el punt de mira les seves finances sinó també les dels seus clients. «Les nostres empreses estan negociant amb altres entitats financeres diferents de les tradicionals de manera espectacular», explica Joan Tristany, director general d'AMEC.

En la decisió s'endevina també una reacció al tractament rebut el 2008. «De la nit al dia, la situa-

ció va canviar radicalment i del mes que es trigava habitualment en els processos de renovació de les línies de crèdit es va passar a un altre termini en què no es baixa dels quatre mesos», explica París. En un context internacional de força inestabilitat i de major risc (la producció baixava i l'endeutament empresarial era molt elevat), les entitats van optar per dilatar el temps de resolució de les operacions i poder ana-

Les empreses estan negociant amb altres entitats diferents de manera espectacular

JOAN TRISTANY
DIRECTOR GENERAL D'AMEC

litzar l'evolució de les companyies i saber com els afectaven les caigudes de les vendes. Paral·lelament, la consigna era reduir l'exposició al risc per la via de suprimir línies de crèdit i millorar les garanties dels préstecs, tot convertint les pòlisses, que és un producte a curt termini, en hipoteques, que és de llarg termini i amb garanties patrimonials. En aquesta confusió tothom va passar a ser sospitós: empreses ben i mal gestionades, empreses poc o molt endeutades, empreses de sectors molt exposats a la crisi i